Съборът в Микулчице – събитието на годината!

Единственото по рода си сред българите в Чехия събитие – Съборът на българите в Микулчице, на което се стичат над хиляда българи от цяла Чехия и околните страни, се проведе за шести пореден път на 26 май. Присъстваха представители на духовната и светската власт и на чешките и българските институции. Всички се поклониха пред паметта на Св. Св. Кирил и Методий. Официален гост от България беше вицепрезидентът, Маргарита Попова. Празникът премина под знака на предстоящата през 2013 голяма годишнина.

Денят започна с празнична литургия, отслужена от митрополит Крищоф. Паралелно с нея протичаха подготовките – издигнати бяха знамената, подредени пейките, включено озвучението. Разпънаха се палатките на бюфета. Местни жители промениха малко, сенчесто място до самия музей в скансен, демонстриращ бита в местността през 9 век.

Официалните лица и гостите, почели традиционното поклонение, показаха растящото значение на Събора. Начело на делегацията от България беше вицепрезидентът, Маргарита Попова. Заедно с нея беше Елеонора Димитрова, временно управляващ Българското посолство в Прага. Високите гости посрещна Иво Полак, заместник-управител на Южноморавска област. Домакини бяха Йозеф Хелешиц, кмет на Микулчице и Ирена Хованчикова, директор на „Масариковия музей", под чиято юрисдикция спада Ареалът в Микулчице. Освен това присъстваха членове на Българското посолство, Българския културен институт и Българското училище в Прага. Специален гост беше Константийския епископ Антоний, викарий на Западно и Средноевропейския митрополит. Събора почете и делегация от Богословския факултет към СУ „Климент Охридски".

От официалните слова на домакините, Йозеф Хелешиц и Ирена Хованчикова стана явно, че погледите им са насочени към предстоящата голяма годишнина: през 2013 г. се навършват 1150 години от пристигането на Светите братя във Велика Моравия. По този повод кметът изказа надеждата си, че Славянският ареал най-после ще бъде включен в Списъка за световното културно наследство на ЮНЕСКО. „Вярвам – допълни думите му Ирена Хованчикова, – че честванията по повод голямата годишнина достойно ще припомнят делото на двамата братя – началото на просвещението и християнизацията. Надявам се, че с общи усилия ще постигнем записването на това уникално място в Списъка на ЮНЕСКО, чрез което ще постигнем признание на неговата значимост не само за нас, но и за целия свят."

В своите думи, българският вицепрезидент се спря на значението на Събора и великото минало на България. „На този шести събор ще положим в основите на Микулчице следващия камък, за да изградим тук традиционно място за поклонение. Няма по-свято място от духовното единение, а ние освен това се намираме на сакрално място, където е било изградено славянско укрепление, бастион на западните славяни."

„Най-силна – продължи тя – е държавата, която има образовани владетели и просветен народ. Такава е била българската държава през онези векове и съчинението на Черноризец Храбър „За буквите" е свидетелство, че още по негово време сме имали образователна система и образовани книжовници. Каква гордост за онези векове! –

една държава, която още през 9. век е носила белезите на модерен европейски модел на държава – със своя писменост, със своя култура и своя духовност. Не е случайно, именно България пренася през вековете делото на Св. Св. Кирил и Методий."

След официалните слова бяха положени венци и цветя пред паметника на Светите братя, открит през 2009 г. и пред паметната плоча, поставена през 1972 г. Последваха песни и танци, в изпълнение на ансамбъл „Пирин" от Бърно, в които се включиха всички присъстващи.

Съборът, като събитие, е изключителен по рода си. Няма друго, което да събере толкова много сънародници от Централна Европа на едно място – на сладка приказка, но и за поклонение пред великото дело – буквите, които са ни помогнали – и днес отново ни помагат, да запазим българската духовност.

Вярно е, въпреки многото предпоставки и предположения не е доказано, че тук е приключил житейския си път и е бил погребан Св. Методий. Но дали това е най-важното? Никой не оспорва, че мястото е уникално. Археологическите разкопки свидетелстват, че тук безспорно се е издигал голям духовен център, с множеството духовни и светски постройки. И, освен това, не е ли важна символиката, която влагаме в Събора – поклонение пред паметта на Първоучителите? И че се събираме там – всички заедно, веднъж годишно?